

БОРБА

6 декември
Вторник
Брой 146
(2181)
Година XXII
Цена 2 ст.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

ОГНИЩЕ НА ИКОНОМИЧЕСКИ ЗНАНИЯ

Свищов не помни такава мина, трогателно тържество. Честуването на 30-годишнината на Висшия финансово-стопански институт се превърна в един вълнуващ празник, който ще остане след, защото, за тия които дойдох тук, това бяха най-хубавите, най-щастливите мигове.

А те бяха толкова много. Улиците на града, площадът бяха превзети от стотици, хиляди бивши възпитаници на института.

Тържеството започна в събота. В най-голямата аудитория на института дойдоха тези, които през 1936 година прекрочиха прага на новотворителното Висше търговско училище „Димитър Апостолов Ценов“. Тогава те се отдадоха изцяло на науката. Но не забравяха, че са синове на своя народ. Затова всички свои младежки сили посветиха за негово благо, участваха активно в борбите на БОНСС.

И сега те отново са тук, в тая аудитория, в която със захалява слушаше своите любими преподаватели професор Анастас Бешков, професор Иван Стефанов, професор Тодор Владигеров... Годишна са посрещали косите им, оставили са своя белег по лицата им. Но сърцата им пак така туптат, както през оня незабравим ноемврийски ден на 1936 година. Покривителна е срещата им с най-младите възпитаници на института.

Спомени за онези славни години, за борбите на БОНСС разказа Трифон Трифонов, Тодор Моев, Димитър Гърков, Тодор Вълков...

Първокурсниците дават своя обет: ще вървят по прокарания от тях път, дивизият им „Където народът там сме и ние“ е и техен девиз.

Говори ректорът на ВФСИ проф. Величко Нанков. С топли думи се обърща той към своите колеги, с които заедно е стоял на студентската скамейка, призовава студентите да не забравят традициите на института.

После разговорите продължиха при срещите на възпитаниците на института с преподавателите по катедри.

А вечерта в най-старото читалище „Еленка и Кирил Д. Аврамови“ бе зрелищен тържествен концерт. В програмата участваха хор „Родина“ от Русе, артисти от софийски театри.

Пееше артистът Петър Петров.

И изведнџ салонът се развълнува, наелектризира се. Всички станаха прави, впериха поглед в дълго, дълго ръкопляскаха. Радваха се от сърце. Така бившите студенти срещат отново своя скъп, любим преподавател проф. д-р Тодор Владигеров...

На другия ден в читалищния салон дойдоха възпитаниците на института, много гости, граждани. Тържественото събрание, посветено на 30-годишнината, бе открито с пламенно слово от доп. Иван Дочев, кандидат на икономическите науки, заместник ректор на ВФСИ. В деловия президиум заеха места: Сава Дъболов — член на Централния комитет на БКП и зам. отел „Планово финансов“ на Централния комитет на БКП, кандидат на икономическите науки, проф. Иван Ненов — първи зам.-министър на народната просвета, зам. министър на финансите Иван Палийски, кандидат на икономическите науки, проф. Атанас Лютов — зам. зам. отел „Наука и образование“ на Централния комитет на БКП, Димитър Стоянов — кандидат член на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП, Димитър Тужаров — председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, проф. Стефан Станев, проф. Минко Русенов, проф. Величко Нанков, проф. Тотю Тотев, проф. Тодор Владигеров, проф. Господин Тошев, проф. Васил Ранков, проф. Васил Павлов, проф. Кирил Григоров — ректор на Икономическия институт „Карл Маркс“ — София, проф. Стоян Петров, доп. Петър Горанов, зам. ректорът на Висшия педагогически институт във Велико Търново, бившите възпитаници на института Добри Моев, Ганчо Христов, Георги Петров, Ангел Марков и други.

С интерес всички слушат доклада на ректора на ВФСИ проф. Величко Нанков. С вълнение говори той за новото огнище на икономическа просвета, за благородното дело на дарителя Димитър Апостолов Ценов, за първия ректор проф. Димитър Бъров, за славната тройка — проф. Анастас Бешков, проф. Иван Стефанов, проф. Тодор Владигеров, за сегоднешната дейност на преподавателите и студентите, за връзката на института със социалистическата практика.

Нашата колективна, завършила (Следва на стр. 4)

ТЪРЖЕСТВЕНА ВОЕННА КЛЕТВА

ЧЕТВЪРТИ декември! Ед на паметна дата, която дълго, ще се помни от курсантите на ВНВУ „Васил Левски“ — Велико Търново. Утро то на този слънчев ден ще напомним и на множеството хора — гости и родители, близки и познати на младите курсанти, дошли на площад „Девети септември“ за тържествената клетва на младите курсанти в града.

С възторжено и мощно ура курсантите посрещнаха генерал-полковник Атанас Семерджиев, първи зам. министър на народната отбрана, Йордан Костов — член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет, генерал-лейтенант Делчо Симов — началник управление ВУЗ, секретарите на Окръжния комитет на БКП Иван Диков и Никола Кушев, Тодор Попов — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, д-р Пеню Ненов — зам. председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Петър Иванов — първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС и други ръководители, гости на окръга и на града.

Особено вълнуващ момент за курсантите, гостите, родителите и близките на курсантите бе посрещането на старите бойни знамена. Те се доколыхаха пред знамето на горнооряховските въстания — 1876 г.; на младежкото комунистическо дружество в село Мъглиш, Казанлъшко; на партизанската бригада „Чавдар“; знамето на победата на 150 стрелкова дивизия, наградена с орден втора степен „Кутузов“, участвувала в освобож-

Подписване на клетвения лист.

дението на Берлин, което бе побито на Райхстага.

Слово за значението на клетвата произнесе генерал-майор Цаню Бакалов, началник на ВНВУ „В. Левски“. В него той посочи примери за достойно изпълнение на дадената пред народа клетва. Припомни за смисъла на партизанската клетва. Колко вълнуващо тогава са звучали думите: „С радост и гордост се наредихме в партизанското движение под знамето на Отечествения фронт... ако аз, който полагам тази клетва, някога я погледя, нека върху мен се стовари юмрукът на народния съд, нека винаги над паметта ми тежне проклятието на народа и другарите ми“. С тези чувства на отговорност за дадена клетва пред Партията загинаха много верни синове и дъщери, като Антон Иванов, Малчик, Лиляна, Свilen, Са-

ши, и напред ще изпълняват с всички сили решенията на Деветия конгрес на БКП, заявяват приветствието си от името на родителите Катерина Даракчиева. Тя стана изразител и на увереността, че техните синове ще защитават достойно мирния труд на народа.

Курсантът Стефан Иванов Стефанов в своето слово увери командването на училището, че клетвеният лист, който произнесе, ще бъде тежък железен закон. Ще бъдат верни на клетвата, както бяха верни героите от Шипка, Одрин, Драва и Мур.

Клетвата завърши с тържествен марш, начело с четирите бойни стари знамена и бойното знаме на училището. След тях пред официалната трибуна с бодра маршова стъпка минаха курсантите.

Д. БУРНЕВ
С. ИВ. ВОДЕНИЧАРОВ

Целуване на бойното знаме.

РЕМОНТЪТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКАТА ТЕХНИКА

Изправността на машинно-тракторния парк в селското стопанство е основният фактор, от който зависи качеството и сроко извършване на полските работи. Въпреки успешното прилагане на кръговогодишния ремонт на тракторите, естеството и сезонността на селскостопанските работи налагат през есенно-зимния сезон да се ремонтира по-голяма част от наличната техника. Този есен и зима през ремонтните работилници на ТКЗС, ДЗС и МТС в окръга ще преминат 450 трактора, 150 автомобили, над 250 зърнокомбайни и други селскостопански машини, които ще участвуват в кампанията през 1967 година.

Средоточаването на значителен брой машини за ремонт в сравнително кратък период от време изисква и необходимата стегната организация и дисциплина в ремонтните работилници. За облекчаване напрежението целесъобразно е да се потърси помощта на ремонтно-технически станции и ремонтните заводи. Безспорно, те са допринасяли и ще допринасят много не само за един срочен, но и качествен ремонт на тракторите.

Сега резултатите в ремонта на машините зависят преди всичко от това, какви условия за работа са създадени на ремонтния персонал, какво е инструменталното и ремонтното оборудване, осигурени ли са подходящи топли помещения за работа при зимни условия. За тези неща обаче не наясняе е помислено добре. Ремонтните работилници например на стопанствата в Долна Оряховица, Долна Липница, Бяла черква, Павликени и други са неподходящи, не отговарят на изискванията на съвременната технология за ремонт. В стопанствата, като Сухиндол, Страхилово, Върбовка и други, няма построени клетки за ремонт на комбайните при зимни условия. Налага се механизаторите да работят на открито. А това пречи на работата, затормозва я. Не на всички ремонтни работилници са осигурени отоплителни материали.

В немалко стопанства още се допуска вредната практика да се изчака и машините да се ремонтират непосредствено преди започването на съответната селскостопанска кампания. Най-по-важно в това отношение е при-

веждането в изправност на зърнокомбайните, сламопресите, царевиците и силаните комбайни и други машини, при които се различава ремонтът да се извърши главно от механизаторите, които ги обслужват. Такива случаи се допуснаха и тази година в ТКЗС — Ореш, Дъсково, Павликени, Върбовка. Обяснимо е защо тогава ремонтът се извършва повърхностно и некачествено, което в крайна сметка е причината за ниската натовареност на тези машини. Затова с нищо не може да се оправдае отношението на отделни стопански ръководители, които закъсняват с ремонта на тези машини.

Сериозни трудности при ремонта на зърнокомбайните се срещат почти всяка година. А те биха могли да се преодолеят успешно с изграждането на групите за ремонт на комбайните, които се формират в отделни стопанства и каквито работят вече в ТКЗС — Камен, Поликраище, Овча могила, Джулюница.

Важна роля за ремонта на машините играят снабдителните организации „Агромашина“, „Техноснаб“ и други, които трябва да оказват по-действена помощ на ТКЗС, МТС и ДЗС при снабдяването им с резервни части и ремонтни материали.

Заедно със съвременния ремонт стои и въпросът за качеството. В не един случай например не се спазва необходимата технология. Недостатъчно се използват контролно-измерителните уреди. Не на всички ремонтирани двигатели се правят необходимите разглобки. Не се отделя нужното внимание на въпроса за повишаване квалификацията на монтажните, като не се запознават своевременно с редицата конструктивни и технологични особености на новите системи трактори, автомобили и други селскостопански машини.

Няма съмнение, че създаването на подходяща организация за навременното ремонтване на селскостопанската техника и подготвянето й за работа, ще спомогне за по-висока и изпълняемост и за увеличаване обема на селскостопанската продукция. От тук се обуславя и необходимостта от по-голямото внимание към ремонта на селскостопанските машини.

СЛАВЯТ РУСКИТЕ БОГАТИРИ

По най-тържествен начин признателните еленчани вчера чувствуваха 89-годишнината на освободения си от отоманско иго. Пред паметника-кошница на братята-освободители край града застанаха стотици трудещи се и учаци. Те почетеха паметта на близо 3000-те руски богатири, героички загинали за освободението на Еленския край, и дадоха израз на безпределната си любов към потомците на руските войни — днешните строители на комунизма във великата съветска страна.

К. Василев

Литературна вечер във Велико Търново

СНОЩИ в дома на Народната армия се състоя голяма литературна вечер. Тя бе организирана по инициатива на Радио София, от д-р „Култура и изкуство“ при Градския народен съвет и Градския комитет на Комсомола. Интересът към нея бе голям.

Съвременно, с бурни ръкопляскания, присъстващите изпратиха Никола Фурнаджиев, Христо Радевски, Дамян Дамянов, Богдана Зидарова, Матей Шопкин, Петър Колев и други поети, които четоха свои творби.

Много сърдечна бе и срещата с видния цигулар проф. Емилия Камиларова. Литературната вечер завърши с стихотворно изпълнение в салина. На сцената са излезли група ученици. Те приветстват скъпите гости, поднасят им цветя. И пожелава — по-често да имат такива, гости, повече да бъдат подобни вечерите във Велико Търново.

ВЪНШНИ НОВИНИ НАКРАТКО

За разговорите между Тодор Живков и Йосип Броз Тито

БЕЛГРАД, 5 декември (кор. на БТА). — По покана на президента на СФРЮ и председател на Съюза на югославските комунисти Йосип Броз Тито на 5 декември тази година в Белград бе на посещение първият секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет на Народна република България Тодор Живков.

Между другите Тодор Живков и Йосип Броз Тито бяха водени разговори, в които от българска страна участваха — Иван Пръмова, секретар на ЦК на БКП, Дража Вълчева, член на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията в Пловдив, и Грозди Атанасов, извънреден и пълномощен посланик на НРБ в Югославия, а от югославска страна — Петър Стамболич, председател на Съюзния изпълнителен съвет, Кръсте Цвечковски, председател на Централния комитет на Съюза на комунистите в Македония,

Марко Никезич, държавен секретар на външните работи, Данило Кекич, член на Изпълнителния комитет на Централния комитет на СЮК, Богдан Црнобрия, генерален секретар на президента на републиката и член на ЦК на СЮК и Драгослав Маркович, извънреден и пълномощен посланик на СФРЮ в България.

По време на разговорите бяха разглеждани въпроси на отношенията между двете страни.

Вашингтон, 5 декември (ЮПИ). — Д-р Лайнз Полинг, носител на Нобелова награда за химия, обвини вчера президента Джонсън, че крие истината относно апарете за преговори за мир във Виетнам.

Извънредният на президента Джонсън, че ние сме готови за безусловни преговори във Виетнам, са така далеч от истината, толкова заблуждаващи, че могат да се нарекат лъжа, заяви в интервю той.

Както посочи Полинг, „факт е, че правителството на САЩ отказва да започне преговори с Националния фронт за освобождаване на Южен Виетнам — наша главна неприятел“.

Полинг изтъкна, че „фактите са съвсем ясни. Войната е по-свещен революционна. В нея участва голяма част от Южновиетнамския народ, борещ се срещу онова, което той нарича деспотично правителство, ръководено от чужда сила — Съединените щати“.

ЗАПОВЕД НА МИНИСТЪРА НА ОТБРАНАТА НА СССР

МОСКВА, 5 декември (ТАСС). — Министърът на отбраната на СССР маршал Малиновски поздрави личния съюз на Съветската армия и флота и всички участници в Отечествената война от 1941 — 1945 година по случай 25-годишнината от разгрома на германско-фашистките войски край Москва.

В заповедта на министъра се подчертава, че сраженията

край Москва разпръсна легендарна „непобедимостта“ на хитлеристката армия, повдига дълбоко върху целия по-натъшен ход на Втората световна война.

Маршал Малиновски заповяда на 6 декември да се даде салют от 30 артилерийски залпа в Москва, в градовете-герои, а също в Тула, Калинин и Смоленск.

В няколко реда

МОСКВА, 5 декември (ТАСС). — Тук се завърши от Бюдапешта генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, който бе начело на делегацията на КПСС за Девети конгрес на Унгарската социалистическа работническа партия.

На Киевската гара Леонид Брежнев и членовете на делегацията бяха посрещани от ръководители на Комунистическата партия и съветското правителство.

НЮ ЙОРК, 5 декември (БТА). — Както съобщава американското списание „Нюзвизър“, главнокомандуващият въоръжените сили на НАТО генерал Леонард Браун Уилър председател на съвета на излизали-шестовите на САЩ. На негово място вероятно щя да бъде назначен адмирал Макдоналд, който е пригласен да твърдата политика във Виетнам.

ЛОНДОН, 5 декември (БТА). — От Джакарта съобщават, че днес в индонезийската столица е започнал процесът срещу бившия командващ индонезийските военновъздушни сили Смар Дани, обвинен в участие в опита за преврат през миналата година.

АТИНА, 5 декември (БТА). — Европейската инвестиционна банка е отпуснала на Гърция 24 милиона долара кредит за разширяване на шосейната мрежа на остров Крит и в Северна Гърция, а също така и за разширяване на пристанището на град Хераклеон, съобщава вестник „Неа“.

НЮ ЙОРК, 5 декември (БТА). — В едния затвор близо до Портленд (штат Орегон) 300 затворници влязали в неделя вечерта бунт, един от излизателите бе тежко ранен, а трима други — задържани като злодеи от затворниците.

ПЛОДОТВОРНО СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ВЪНШНАТА ТЪРГОВИЯ

ВЪНШНОТЪРГОВСКИТЕ ВРЪЗКИ между страните-членки на СИВ, една от основните форми на икономическото им сътрудничество, се изграждат и осъществяват на базата на основните принципи, залегнали в устава на Съвета за икономическа взаимопомощ — суверенно равновесие на всички страни, уважение на суверенитета и националните интереси, взаимна изгода и другарска взаимопомощ.

Известно е, че постоянни растещите нужди от всички необходими стоки не могат да бъдат задоволени само от собственото производство на която и да е държава в света. И ако някоя страна го направи, то ще бъде крайно неефективно за народното и стопанство. Производството дори и на най-големите държави в повечето случаи излиза извън границите на националните им пазари.

Външнотърговският стокообмен спомага за разрешаване на този проблем. Трябва обаче веднага да се изтъкне, че докато външната търговия на капиталистическите страни е средство на крупните

монополистически обединения за извличане на максимална печалба и заробване на изостаналите в икономическо отношение страни, стокообменът между страните-членки на СИВ е подчинен на съвсем други цели — да спомогне за планомерното развитие на народното стопанство, за ускоряване на икономическия и техническия прогрес, за повишаване нивото на индустриализацията на страните с по-слабо развита промишленост, за постепенно преодоляване на исторически създадените различия в степента на икономическото развитие на отделните страни, за постоянен подем на благосъстоянието на техните народи.

Основа за непрекъснатото развитие на стокообмена между страните-членки на СИВ е растежът на общественото производство и постоянното разширяващо се задълбочаващо се международно социалистическо разделение на труда по пътя на специализацията и кооперирането на производството между тези страни. В резултат на съгласуване на народностопанските пла-

нове и участието им в специализацията и кооперирането на производството между страните-членки на СИВ се сключват дългосрочни и годишни двустранни и многостранни търговски спогодби за взаимни доставки на стоки, с които се осигурява изпълнението на националните народно-стопански планове.

Благодарение на взаимногодишното братско сътрудничество и органите на Съвета за икономическа взаимопомощ, взаимния стокообмен между страните-членки на СИВ систематически се увеличава — през 1965 година той е 55,2 на сто по-голям от 1960 г. Стокообменът на НР България със страните-членки на СИВ през 1965 г. се е увеличил със 78,9 на сто в сравнение с 1960 г., а относителният дял на търговията с тези страни към общия стокообмен на България през 1965 г. е 73,7 на сто. На основата на взаимната търговия страните-членки на СИВ задоволяват по-голяма част от своите нужди от най-важните за народното стопанство суровини, материали, машини и други. Така на

пример през 1965 г. вносните потребности на тези страни са били задоволени: за машини — 78 на сто, каменни въглища, кокс, суров нефт и нефтопродукти — 97 на сто, чугун — 85 на сто, прокат от черни метали, тръби и железна руда — около 80 на сто, дървен материал и изделия от него, мед и олово — около 70 на сто, цинк, алуминий — около 90 на сто, никел — 78 на сто, памук — 47 на сто, минерални торове — 54 на сто, пресни зеленчуци — 92 на сто, домати — 99 на сто, зеленчукови консерви и грозде — над 96 на сто, консервирани плодове — 74 на сто. Задоволяването на нуждите от суровини и материали става главно от Съветския съюз.

Най-ясна картина за състоянието и развитието на икономиката, на която и да било страна, за нейните външнотърговски връзки ни дава структурата на нейната външна търговия. Същото може да се каже и за страните-членки на СИВ като цяло.

През периода 1960—1965 година наред с ръста на стокообмена

станаха и структурни изменения във взаимните доставки на стоки между страните-членки на СИВ. Износът на машини и оборудване през 1960 година е представлявал 31,1 на сто от общия износ, а през 1965 година достигнал 36,8 на сто. Износът на топлина, минерални суровини и метали от 29 на сто спада на 27 на сто, на суровини от растителен и животински произход и суровини за производството на продоволствени стоки — от 13,9 на сто, спадат на 8,3 на сто. Всичко това говори за благоприятното направление в развитието на стокообмена между страните-членки на СИВ. Още по-съществени и по-благоприятни са измененията в структурата на износа на НР България. Нашата страна през 1960 година не е имала никаква износ на машини и оборудване, а през 1960 година те вече заемат 15,2 на сто от износа в страните-членки на СИВ, а през 1965 година достигат 29,9 на сто. Износът на нашата страна в страните-членки на СИВ на топлино, суровини и материали от 29,7 на сто от общия износ през 1960 го-

дина спада на 20,6 на сто през 1965 година, а суровините от растителен и животински произход и суровините за производство на продоволствени стоки от 21,8 на сто спадат на 15,3 на сто.

За по-нататъшния непрекъснат растеж на стокообмена между страните-членки на СИВ най-добре говорят сключените между тях дългосрочни търговски спогодби за взаимни доставки на стоки за периода 1966—1970 година. В тях се предвижда увеличаване на стокообмена с 55 на сто в сравнение със сключените спогодби през 1961—1965 г., а също за НР България — с около 90 на сто. Задоволяването на нуждите на страните-членки на СИВ от основните суровини, материали и машини според дългосрочните спогодби и през периода 1966—1970 година ще продължава по същата възходяща линия. От друга страна, се очаква да продължат благоприятните тенденции в изменението на структурата на стокообмена.

През 1970 година делът на машините в общия износ на страните-членки на СИВ се очаква да

достигне 43,1 на сто, а на НР България — 42,6 на сто. Тенденцията за останалите групи стоки до 1970 година е също така благоприятна.

Външната търговия играе важна роля за задълбочаване на международното социалистическо разделение на труда, което е гаранция за все по-тесното сближаване на икономиката на страните-членки на СИВ. Благодарение на задълбочаването на сътрудничеството на НР България със страните от Съвета за икономическа взаимопомощ, нашата страна успя в течение на по-малко от две десетилетия да се превърне от изостанала аграрна страна в развита индустриално-аграрна държава с високо механизирано селско стопанство.

Това сътрудничество отговаря на жизнените интереси на нашата страна и досегашният опит показва, че то е опора и гаранция за непрекъснатия икономически възход както на България, така и на цялата световна социалистическа система.

К. ЧИПЛЕВ

ДУМАТА НА МАЙСТОРА: НОСИТЕЛ НА НОВОТО

Съвременното между майсторите по своята същност е благородна социалистическа надпревара между всички бригади и секции. Майсторът е най-малкият, но едновременно и най-отговорният ръководител в производството, негов командир. Неговата дейност е разнородна и всеобхватна.

В ДТК „В. Мавриков“ — Велико Търново изпълнителните технически кадри наброяват 127 души, от които 9 с висше образование, 48 със средно специално образование, 44 със средно общо образование и 26 с основно образование, но с продължителен производствен стаж и богат практически опит.

Тези данни водят недвусмислено до извода, че такъв колектив притежава необходимите качествени условия за разрешаването на един от най-важните въпроси, които се поставят в настоящия етап на развитие на нашата промишленост — въпросът за техническия прогрес, за повишаване техническото равнище на производството и качеството на продукцията. Състояният се в края на миналата година пленум на Окръжния комитет на БКП даде ясни и изчерпателни указания за бъдещото развитие на предприятията от окръга, за набелязване на срочни мероприятия за изпълнението на тази задача.

Трябва да се отбележи, че с помощта на майсторите, на техническите и икономическите кадри, предприетите начерта ясна перспективна линия за бъдещата си работа, за внедряването на нова техника, нови технологии и суровини и преди всичко за усъвършенстване на наличната техника, за нейното най-пълно използване. Да се посочи всичко, което майсторите извършват през настоящата година, е невъзможно. Но достатъчно е да се спомене, че техническите работници направили 53 ценни предложения, като икономическият ефект само на претегите от тях възлиза на над 15 500 лева.

Критерий за степента на съвършенство на организация на производствения процес е времето за изработване на единица продукция. Отделните секции и бригади

и специализацията на работните им места, създават предпоставка за по-добро използване на техниката, прогресивната технология, средствата на малката механизация и най-добрите форми на организация на производството. Не са вече малко майсторите, които умеят не само добре да организират и ръководят, но и да анализират, да търсят слабостите сами, успешно да ги отстраняват, самостоятелно да разрешават все по-сложни технически проблеми, с което пряко подпомагат техническото ръководство и облекчават контрола над продукцията. Творческата роля на майстора по отношение на техническия прогрес и максималното използване на наличната техника придобива изключително важно значение и излиза на преден план сега, когато предприятието прилага новата система на ръководство на народното стопанство. Защото използването на техниката, което преди всичко зависи от майстора, от квалификацията на неговия колектив, от неговото умение да го сплотява и ентузиазира, влияе пряко върху формирането на дохода на предприятието и фонда за индивидуално разпределяне, върху натовареността на работниците и т. н.

Ролята на майстора като носител на новото е толкова по-значима, като се има предвид, че той обединява в себе си практическият опит с научното, творческо мислене. На състоялата се в предприятието среща на майсторите една от работниците каза: „Моят майстор трябва да бъде всеотдайно изградена личност — професионално, политически и морално! И аз желая винаги да го виждам такъв!“ Не бихме добавили — нека майсторът да бъде винаги носител на новото в практиката, истински ръководител, организатор, възпитател, творец. А за да бъде такъв той трябва на непрекъснато да учи, да се развива, да притежава широка обща култура. Не трябва да забравяме, че по-добре може да ръководи и повече да изисква само този, който повече знае и повече умеет.

Кольо РАДНЕВ

ФУРАЖНАТА КУХНЯ В ДЕЙСТВИЕ

Една голяма придобивка за животновъдството в ТКЗС — Павликени е построената преди година-две фуражна кухня за обработката на груби фуражи — слама и царевичак, която е модерно оборудвана и напълно са механизирани всички производствени процеси. Сега кухнята работи редовно и снабдява трите селища на кооператива с висококачествена меласирана слама. Тя разполага с парен котел, казан за запаряване, резачка, резервоари за съхранение и подгряване на меласата, елеватор за изнасяне на приготвените фуражи и пр. Калашникът на павликенската фуражна кухня, при 4—5 зареждания дневно, е 10—12 тона — фураж напълно достъпен за всички ферми на стопанството. Зареждането трае 45 минути, а обработката — 2 часа. С помощта на елеватора приготвеният фураж се сипва направо в камionите и каруците. За не повече от 20—25 минути те вече са във фермите на трите селища.

Икономическата изгода от

работата на кухнята е голяма. Едно малко сравнение с по-миналата година, когато меласирането се извършваше примитивно — със студена вода, без нарязване на сламата и направо в яслите, показва, че през 1965 година например е приготвена 900 тона меласирана слама и са направени над 300 тона икономия, което количество по-рано е разпичавано по простата причина, че животните не са възприемали така приготвените фуражи. Сега те лакомо го консумират до последна сламка.

С право може да се каже, че фуражната кухня в Павликени представлява един добре оборудван пех, където при всички необходими технологически изисквания се обработват грубите фуражи, оползотворяват се икономично, а хранителните вещества в тях се усвояват добре от животните.

Фуражната кухня, която е комплект и с фуражомелка, се обслужва всичко от 4 работници кооператори.

Г. МУСИНСКИ

До 20 ноември изпълни годишния си план техническата работница към Градския промишлен комбинат — Синово. Един от много работници, допринесли с труда си за изпълнението на плана, е оксидантът Георги Цветанов, носител на „Народен орден на труда“ — сребърен. Удостоен е със звание „Най-добър в професията“. Редовно изпълнява трудовата си норма 140 на сто.

По 180 яйца от носачка

ДВЕТЕ опитни птицевъдки Цецка Станчева и Климентка Илиева от птицевъдката в ТКЗС — Лясковец още през октомври изпълниха годишния си план, като получиха заплащаните 650 000 яйца от 3800 носачки. До края на ноември те дадоха над плана общо 27 000 яйца, а средната носимост от кокошката достигна 180 яйца срещу 167 яйца за цялата 1965 година.

Упорити бяха грижите на двете птицевъдки, които от началото на ноември започнаха подмятане на птичето стадо. От младите птици те вземаха от началото на 60—80—100 яйца, но с всеки изминат ден се увеличаваше дневната продуктивност, за да достигне сега 700—800 яйца, а до края на годината птицевъдките очакват да получат на ден по над 1500 броя.

Т. ЛИЦОВ

Преди години седемнадесетгодишният младеж Христо Горанов постъпва като ученик в машиностроителния пех „Киро Конаров“ — Горна Оряховица. Работата потрещна, хората бяха добри с него. Само не вътре го човъркаше, че не беше завършил техникума. „Знаят трудно се учи, сине!“ — спомни си думите на баща си. Но ето, че в предприятието бяха насрочени изпити за разред. Реши да опита, да направи нещо за себе си. Какво толкова ще се страхува? Нали вече на труда доста знае?

Когато Христо излезе от изпитната стая, лицето му сияеше от радост. Вчерашният ученик беше вече треторазредник. Годините следваха своя път. Една вечер, когато се прибирал, видя, че улицата бе застлана с вътрешен килим от падналите листа на дърветата.

МНОГООБЕЩАВАЩ ОТРАСЪЛ

В Дискотския кооператив се създадоха вече добри и трайни традиции в овощарството. Под ръководството на знатния овощар Никола Мошев тук са засадени над 950 декара модерни градини. По-значителни са площите на прасковите, ябълките, крушите и черешите. Застъпени са най-висококачествените и високодобивни сортове, широко търсени на вътрешния и международния пазар.

Тази година например бригадите на Кръсто Чолаков и Кирил Маринов набраха по 2000 кг праскови от декар. Само от този вид плодове стопанството получи над 70 000 лева от предвидените за него доходи, от сливите — 12 000, а от черешите — повече от 11 000.

Добрите резултати, разбира се, изват и от добрите грижи. Градините са изорани грижливо. Наторени са с по 20—25 кг на де-

кар суперфосфат. Значителна част от прасковите са напръснати с бордослов разтвор в 2 процента. Останалите овощни видове ще бъдат напръснати със селитон или динозол в процент от 1—1,5. Поради неблагоприятното време се наложи това мероприятие да бъде преустановено временно.

Неуморният и неспокоен бай Кольо, както дъждотички наричат Никола Мошев, далече не е доволен от постигнатото. По примера на напредналите в овощарството страни той иска да създаде модерни палметни овощни градини. Тази пролет са засадени първите 100 декара, главно ябълки, череши и по-малко вишни и праскови. Илнатата пролет той се стага за засаждането на нов 70 декара.

Очевидно обаче Никола Мошев е доволен от грижите, които стопанското ръководство полага пониква за овощните градини.

Г. МУСИНСКИ

Един от редиците

В оная есен и той „отлетя“ на юг. Казармата го прие като свой роден син. В зимните дни и дълните нощи мислите летяха към родния край. Той видяше приятелите си край струиците и машините. В душата му беше винаги топло, защото неговите хора мислеха за него и той за тях.

Един ден Христо се завърна, по-силен, по-възмъжал, жаден за работа. Когато се заговори за новия завод за микро-тефери в Горна Оряховица, желаещите бяха много. Вне-го малко по-късно постъпи Христо. Накъдето и да обръщаше поглед, очите му се спираха все на млади хора. Работата го увлече, сам той не разбра как хората се привързваха

към него. Не го оставяха на мира. Все го питаха за нещо. Младешките решиха и сформираха бригада „Христо Козлев“, и избраха него за бригадир. По-късно тя беше удостоена със звание за комунистически труд.

В първите дни трябваше да се остава и след работно време, за да се довършва работата. Тя беше нова и трудна. Момчетата бяха с жадни очи и нетърпеливи ръце, все търсещи. Христо беше сред тях, сред тях, които не знаеха почивка.

Произвеждаше се продукция за Чехословакия и ГДР. Много труд положиха, но той бе възнаграден. Всичко се оправи. Сега бригадата е основно звено в производството на

Тази есен времето „недостигна“ именно за изорането на младата палметна градина, над която той трепери, като над свизна своя рожа. Ами ако все пак не успеят да извършат това важно агротехническо мероприятие, нали развитието на дървечната цяла година ще се затормози? Основателна е тревогата му. Овощарството е един многообещаващ отрасъл за кооператива, за който стопанското ръководство трябва да отдели още по-голямо внимание и грижи.

Успоредно с овощарството, благодарение пак на майсторството на Никола Мошев, в стопанството успешно се развива и розарството. Тази година например са облагоустроили 270 000 корени. Повечето от тях ще бъдат изнесени в чужбина и ще донесат ценна валута за народното стопанство.

На вниманието на ОП „Водоснабдяване и канализация“

Беше през лятото — месец юни. Зарадваха се новоселци, че ще имат хубава питейна вода. Започнаха изкопите и бързо ги завършиха. По-нататък трябваше да работят другарите от ВИК от Велико Търново. И ето към Ново село се отправиха камioni с материали — тръби и други материали.

Но както винаги и този път се оказа, че са докарани тръби, които съвсем не са необходими — по 115 мм диаметър, вместо 100 мм и други. И тъй — каналът изкопан, вложени са труд и средства, а необходимите материали ги няма.

Безпокойство обзе населението. Улиците са разкопани. И това не са градски, а селски улици. Трябва да се извози продукцията и дървата. Има къщи, в които при това положение е невъзможно да влезе кола. И хората намират лесно то — заравят изкопите пред домовете си. Има и друго неудобство — дълбоките до 2 м изкопи някъде са съвсем близо до жилищните сгради, което е опасно за тях.

Общинският народен съвет е осигурил работна ръка, чакат се само материалите. Не е разрешен и въпросът за изплащане на трудовото възнаграждение на работниците, на които от които вече е задържано 1—2 месеца.

Необходимо е ръководители на ВИК — Велико Търново незабавно да изправят слабостите, които са причина за забавянето работата на строителния обект.

Д. КУНАРОВ

а. „БОРБА“

Ангел Гецов

Стр. 3, бр. 146, в. XII 1966 г.

